

***Bizonyítékok meghatározása azzal
kapcsolatban, ha valaki Allahon
kívül mástól kér segítséget, vagy ha
valaki hisz a jósoknak***

إقامة البراهين على حكم من استغاث بغير الله أو صدق الكهنة والعرافين
باللغة المجرية (الهنگارية)

Abd Al-Aziz bin Abd Allah bin Baz

عبد العزيز بن عبد الله بن باز

Fordította:

European Islamic Research Center (EIRC)

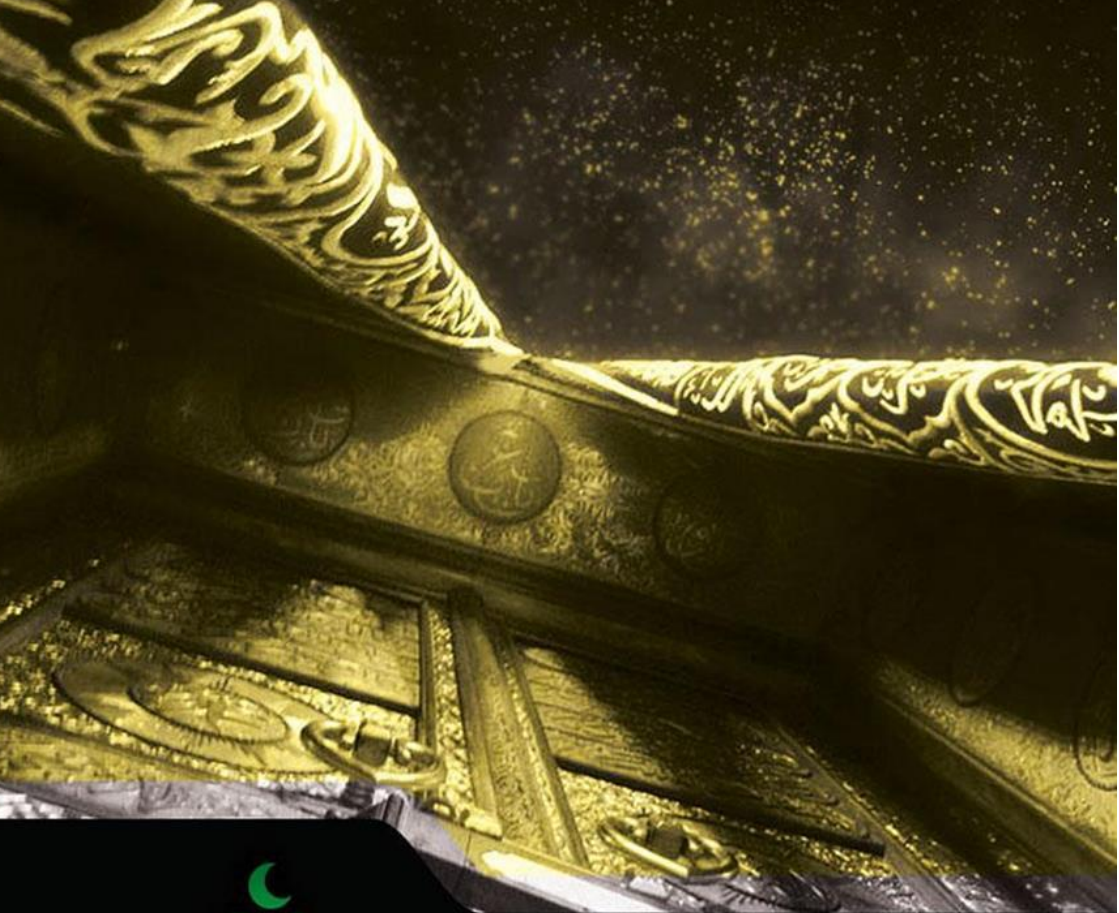
المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& Júlia Gabriel

WWW.ISLAMLAND.COM

info@islamland.com

ISLAMILAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

A Könyörületes és Irgalmas Allah Nevében

Bevezetés

Hála legyen Allahnak és béke és áldások Allah prófétáján, családtagjain és mindazokon, akik az ő útját követik.

Mivel Allah Egyedülvalóságának alapelve Mohamed ibn Abd Allah (a legjobb áldások és béke legyenek vele) küldetésének talapzata, és mivel küldetése a korábbi próféták küldetésének folytatása, ahogy Allah kijelenti a Szent Koránban:

„Minden egyes nemzethez elküldtünk egy Küldöttet azzal, hogy: „Szolgáljátok Allahot! És kerüljétek el a tághútot (minden hamis istenséget!)” (16:36)

... és mivel az újítások és a hamisság különböző formáinak elutasítása a hit elengedhetetlen része, ezért minden muszlim kötelessége, hogy ismerje vallását, és úgy imádja Allahot, ahogy azt az iszlám saría előírja.

A muszlimok az első generációkból világos fogalmakkal rendelkeztek a vallásukkal kapcsolatban, mert hitük, viselkedésük és minden cselekedetük megegyezett a Szent Koránnal és a hiteles hagyományokkal.

Később a legtöbb muszlim eltévelyedett az egyenes útról – a Könyv és a hagyomány útjáról – és szektákra és csoportokra bomlottak minden vallást, politikát és törvénykezést érintő kérdésben, amelyek a mindennapi életüket kormányozták. Ennek eredményeként elterjedtek az újítások, a hamisság, a varázslás és a jóvendőmondás. Mindezek könnyű prédává tették a muszlimokat az iszlám ellenségei számára, akik az iszlámot és követőit támadták.

Az iszlám ulemái (tudósai) minden történelmi korszakban a múltban és a jelenben figyelmeztettek minket írásaikban ezen újításokra. Ez a kiskönyv, amelynek teljes címe: „A bizonyítékok

megalapozása azzal a szabállyal kapcsolatban, akik mástól kérnek segítséget, nem Allahtól, vagy akik hisznek a jövőmondóknak és varázslóknak”, a tisztelt Abd Al-Aziz bin Abd Allah bin Báz seikhtől, három esszét tartalmaz:

1. Határozat a Próféától (béke legyen vele) való segítségkérésről
2. Határozat dzsinnektől és a sátántól való segítségkérésről és a nekik való eskütételről
3. Határozat az újításokon keresztül történő Istenszolgálatokról, amelyek eretnek és politeista hiedelmekből származnak

Az Iszlám Kutatás, Iftáh, Dáwa és Útmutatás Igazgatóságának Elnöksége örömmel mutatja be ezt a kiskönyvet az angol nyelvű muszlimoknak, mint részvételük az eretnekség és babona elleni felvilágosításban, hogy az iszlám általános értékelése és megértése nőjön.

A Mindenható Allah tegye ezt a kiskönyvet hasznossá minden muszlim számára; valóban, Allah adja a sikert. Béke legyen Mohameden, családján és társain.

A Könyörület és Irgalmas Allah nevében

Első Esszé

Hála legyen Allahnak és béke és áldások Allah Prófétáján, családjá tagjain, társain és mindazokon, akik az ő útján haladnak.

A kuwaiti „Al-Mudzstama” hetilap H.u. 1390. 4. 19.-i, 15. számában szerepelt egy vers, amely fohászokat tartalmazott a Prófétához (béke legyen vele). Kérjük őt, hogy segítsen az ummának (a muszlimok közösségének), és hogy mentse meg az egyet nem értéstől és a széthúzástól. A verset egy Amina nevű költő írta, és így hangzik:

„Ó Allah Prófétája, mentsd meg a világot, amelyet elborít a háború lángja,

Ó, Allah Prófétája, mentsd meg az ummát, amely régóta a kétség sötétségében szenved,

Ó Allah Prófétája, mentsd meg az ummát, amely elvesztette látását a szomorúság erdejében... stb. stb.”

És a vers a következő sorokkal ér véget:

„Ó Allah Prófétája, mentsd meg az ummát, amely régóta a kétség sötétségében szenved, kérünk téged, hogy hozz gyors győzelmet, ahogy a Badri csatánál tetted, amikor kérted a Mindenhatót, és íme, a vereségből dicsőséges győzelem lett, valóban Allahnak vannak olyan katonái, akiket ti nem láttok.”

Tehát a költő a Prófétát (béke legyen vele) hívja, hogy mentse meg az ummát, hogy hozzon gyors győzelmet; de elfelejti, vagy nem ismeri aényt, hogy a Mindenható Allah Egyedül adja a győzelmet, és ez nem a Próféta (béke legyen vele) vagy bármely más teremtmény kezében van. A Mindenható Allah azt mondja a Szent Koránban:

„A győzelem csak Alláhtól, a Hatalmastól és a Bölcsőtől jön.”
(3:126)

„Ha Allah segít benneteket, akkor nincs legyőzőtök! Ám, ha elhagy benneteket, akkor ki lenne az, aki győzelemre segítene benneteket Őutána?” (3:160)

A Szent Korán versei és a tudósok megegyezése meghatározta, hogy a Mindenható Allah teremtett minden embert, ezért az embereknek Őt kell szolgálniuk. Elküldte a Küldötteket és kinyilatkoztatta a Könyveket, hogy meghatározza az Istenszolgálat módját és a küldetés útját. A Mindenható Allah erről azt mondja a Szent Koránban:

„Én csupán azért teremtettem a dzsinneket és az embert, hogy Engem szolgáljanak.” (51:56)

„Minden egyes nemzethez elküldtünk egy Küldöttet azzal, hogy: „Szolgáljátok Allahot! És kerüljétek el a tághútot (minden hamis istenséget)!” (16:36)

„Nem bízunk meg előtted egyetlen Küldöttet sem feladattal csak úgy, hogy sugalltuk neki: „Nincs más isten csak Én! Engem szolgáljatok hát!” (21:25)

„Alif-lám-rá. Könyv, amelynek a Versei szilárdan rögzítettek (és egyértelműek), és részletesen magyaráztattak a Bölcs és a Tudással Bíró által. (Tanítva azt, hogy) Egyedül Allahot szolgáljátok! És én a ti intőtök és örömhír hozótok vagyok Tőle.” (11:1-2)

A fenti versekből világos, hogy a Mindenható Allah az embereket és a dzsinneket egy céllal teremtette: hogy egyedül Őt imádják, és ne társítsanak Mellé semmilyen társat. Érthetően elmondta, hogy a Küldöttek (béke és áldás mindannyiukon) azért lettek elküldve, hogy erre az imádatra hívjanak, és megtiltsák azt, ami ezzel ellenkezik. A Szent Korán versei világosan és kategorikusan kijelentik, hogy Allahot és csakis Allahot lehet

imádni. Ez az imádat magába foglalja a hitet Allah Egyedülvalóságában, az engedelmisséget Neki, az Ő parancsainak betartását és azt, hogy tilalmaitól távol maradjunk. Allah ezeket a hittételeket számos versben elrendelte:

„És csak arra kaptak parancsot, hogy tiszta, őszinte hittel szolgálják Allahot, hanífként (egyistenhívőként).” (98:5)

és

„Az Urad elrendelte, hogy senki mást ne szolgáljatok csak Őt!” (17:23)

Rengeteg ehhez hasonló verset találhatunk a Szent Koránban. Mindezek Allah egyedüli szolgálatának szükségére mutatnak, és arra, hogy minden más imádatot hagyjunk fel, a Prófétákat is beleértve. Kétségtelen, hogy a „duá”, (fohász) az istenszolgálat, istenimádat egyik elengedhetetlen formája az istenszolgálatnak, tehát teljes őszinteséggel egyedül Allahhoz kell vele fordulni, ahogy a Mindenható Allah mondja a Szent Koránban:

„Fohászokdjatok Allahhoz őszinte hittel! Még ha ez nem is tetszik a hitetleneknek.” (40:14)

és

„Az imahelyek (mecsetek) kizárólag Allahhoz tartoznak. Ne fohászokdjatok hát másához!” (72:18)

Ez minden teremtményre vonatkozik, még a Prófétákra is (béke legyen velük), mert az „Ahad” határozatlan főnevet arabul a teljes tagadás kontextusában használják. Ezért ez mindenkire vonatkozik, kivéve a Mindenható Allahot.

A Mindenható Allah azt mondja:

„Ne fohászokdj Allah helyett olyanhoz, ami nem használ neked, vagy ártani sem képes.” (10:106)

Ez a vers a Prófétának (béke legyen vele) szól.

Nem szükséges mondani, hogy a Próféta (béke legyen vele) isteni védelmet élvez az ilyen politeista hiedelmek ellen; e vers célja mások figyelmeztetése. A Mindenható Allah azt mondja:

„Ha ezt teszed, úgy a bűnösök közé tartozol.” (10:106)

Tehát a legjobb ember, a Próféta (béke legyen vele) saját maga figyelmeztetést kapott, hogyha bárki máshoz fohászkodik Allahon kívül, akkor a rossztevők közé fog tartozni. Mi a helyzet akkor más emberekkel?

Megjegyzendő, hogy a „dhulm” (rossztétel) szót itt a nagyobb sirk értelemben használják, ami a többistenhitet jelent. A Mindenható Allah azt mondja:

„Bizony a hitetlenek a bűnösök.” (2:254)

és

„És (emlékezz) midőn Luqmán azt mondta a fiának, midőn intelemmel látta el: „Ó fiacskám! Ne kövess el társítást Allahal szemben! Bizony a társítás hatalmas bűn!” (31:13)

Mindezekből a versekből egyértelmű, hogy a fohász Allahon kívül bárki máshoz, akár halottak, akár fák, akár bálványok, stb., mindez társításnak minősül Allah mellé az imádatban, amely ellenkezik az ember teremtésének céljával, tehát hogy az embereket és a dzsinneket arra teremtette, hogy Őt imádják. Azért küldte a Prófétaikat (béke legyen velük) és küldte a kinyilatkoztatott Isteni Üzeneteket, hogy átadják az embereknek, és eszerint cselekedjenek. Ezt jelenti az a mondat: „nincs más istenség, csak Allah”; ez a kijelentés megerősíti, hogy semmi más nem lehet imádni és szolgálni, csak a Mindenható Allahot. A Szent Korán kijelenti:

„Ez azért van így mivel Allah az Igazság. És (minden), amihez Rajta kívül fohászkodnak az a hamisság!” (31:30)

Ez a vallás lényege és hitünk alapelve; egy istenszolgálat sem igaz, csak ha ezt az alapelvet teljesen elfogadjuk. A Mindenható Allah azt mondja a Szent Koránban:

„És bizony már korábban azt a sugallatot kaptad te és azok, akik előtted éltek, hogy ha társítasz, akkor cselekedeteid kárba vesznek és a kárvallottak közé fogsz tartozni.” (39:65)

és

„Ám ha társítanak, akkor kárba vész, amit tettek.” (6:88)

Az iszlám vallás két nagy alapelvre épül:

1. Csak Allahot lehet imádni
2. Az imádatot Allah Prófétája, Mohamed (béke legyen vele) útmutatása szerint kell elvégezni.

Ez a sahada, vagyis a tanúságtétel jelentése: Nincs más istenség, csak Allah, és Mohamed Allah Küldötte. Ezért ellentmond ennek az alapelvnek, ha valaki halottakhoz foháskodik, még ha próféták voltak is, vagy bálványokhoz, fákhoz, kövekhez, stb. foháskodik, tőlük kér segítséget, nekik mutat be állatáldozatot, nekik tesz esküt, vagy előttük borul le. Ez mások úrként állítása a Mindenható Allah mellé, és riválisok állítása a Mindenható Allahnak. Más szavakkal ez az alapelv tagadása. Azt is meg kell említenünk, hogy bárki, aki újítást hoz a vallásba, amit a Mindenható Allah nem engedett meg, az nem teljesíti a sahada jelentését, miszerint „Mohamed Allah Küldötte.” A Mindenható Allah azt mondja:

„És Mi sorra vesszük mindazt, ami tetteket elkövettek. Majd szétszórt porszemekké tesszük azokat (a cselekedeteket).” (25:23)

Az itt említett tettek azoknak a tettei, akik politeista hitben töltötték életüket.

Ebbe a kategóriába mindazok a tettek beletartoznak, amelyeket Allah nem engedett meg: ezek a tettek a Feltámadás Napján olyanok lesznek, mint a lebegő por, mert nem volt összhangban az Isteni Útmutatással. Mohamed Próféta (béke legyen vele) azt mondta egy hiteles hagyományban: „Aki újítást hoz ebbe a mi kérdésünkbe, ami nem tartozik hozzá, az el lesz utasítva (nem lesz tőle ez a tett elfogadva).” A fent említett költő föhászt intézett a Prófétához (béke legyen vele), és tőle kért segítséget. Elfordult a teremtett világ Urától, Aminek a Kezében van a győzelem és a vereség, Aki Egyedül adja a segítséget, a veszteséget vagy a hasznot: senki más nem segíthet vagy használhat neki. Kétségtelen, hogy ez a cselekedet egy súlyos kihágás, és sirk (többistenhit), amelynek következményei nagyon súlyosak lehetnek. A Mindenható Allah azt parancsolta, hogy csak Őhöz foháskodjunk és az Ő segítségét kérjük; megígérte, hogy meghallgat; és súlyos következményekkel fenyegette meg azokat, akik ellenszegülnek. Azt mondja: „Foháskodjatok Hozzám! És Én felelek nektek. Ám, akik gőgösen elfordulnak az Én szolgálatomtól, azok megvetett jelentéktelenekeként fognak a Pokolba belépni.” (40:60) Ez a vers rámutat arra, hogy a fohász egyfajta ima, és aki ellenszegül, a végső állomása a Pokol lesz. Ha ez a helyzet azzal, aki merészelt elkerülni az Allahnak való imádkozást, mi lesz azzal, aki Allah helyett máshoz foháskodik, mikor a Mindenható Allah mindenre Képes és mindenről tudomása van? A Szent Korán azt mondja:

„És ha kérdeznek téged az Én szolgálaim Rólam, Én bizony közel vagyok. Felelek azon foháskodó fohászára, aki Hozzám fordul. Ők is figyeljenek hát Rám és higgyenek Bennem! Talán a helyes Útra vezéreltetnek.” (2:186)

A hiteles hadíthban a Próféta (béke legyen vele) azt a tanácsot adta unokatestvérének, Abd Allah bin Abbásznak:

„Emlékezz meg Allahról, és Ő meg fog emlékezni rólad. Emlékezz meg Allahról és magad előtt fogod Őt találni. Ha kérsz, kérd Allahot, ha segítséget kérsz, kérj segítséget Allahtól.”

Azt is mondta:

„Aki úgy hal meg, hogy máshoz imádkozik riválisként Allahhal, az ilyen ember a Pokol tüzét kapja ellenszolgáltatásként.”
(Bukhári imám közlése)

Egy másik hagyomány szerint a Próféta (béke legyen vele) azt mondta válaszként arra a kérdésre, hogy mi a legnagyobb bűn:

„Riválist állítani Allah mellé, Aki teremtett titeket.”

Tehát ha bárki Allahon kívül máshoz imádkozik, mástól kér segítséget, másnak hoz áldozatot, másért vág állatot, máshoz imádkozik, az mást tesz riválissá Allahnak, akár egy Prófétáról van szó, akár egy jó emberről, királyról, dzsinnről, bálványról, vagy bármi másról. Ugyanakkor kérni valamit egy élő, jelenlévő embertől nem sirk (társítás) mert teljesen normális dolog, hogy az ember segítséget kér a körülötte lévőkötől az anyagi dolgokban, ha lehetősége van rá. Ez egy elfogadott gyakorlat a muszlimok között. A Mindenható Allah azt mondja a Szent Koránban:

Mózes történetében: „Segítségül hívta őt az, aki az ő pártjához tartozott azzal szemben, aki az ellensége volt.” (28:15)

és egy másik versben, ami szintén Mózesről szól, a Mindenható Allah azt mondja:

„Félve körbe-körbe tekintgetve ment ki onnan.” (28:21)

Az ember ezért segítséget kér embertársaitól háború és nehézségek idején, amikor szüksége van mások segítségére. Allah megparancsolta Prófétájának (béke legyen vele), hogy adja át az embereknek, hogy ő (a Próféta) nem rendelkezik egy ember számára jó vagy rossz felől sem. A Szent Korán kijelenti:

„Mondd: „Én csak és kizárólag az én Uramhoz fohászokodok, és nem társítok Mellé senkit.”

„Mondd: „Nekem nincs a birtokomban a ti megkárosításotok, sem pedig a jó útra való vezérlésedek.” (72:20, 21)

és

„Mondd: „Nem rendelkezem sem ártani, sem használni tudás hatalmával a magam javára, kivéve, ha Allah úgy akarja. Ha ismerném a láthatatlant, akkor sok jóban lenne részem és nem érhetne engem semmi rossz. Ám én csak intő és örömhír hozó vagyok az olyan emberek számára, akik hisznek.” (7:188)

Számos hasonló tartalmú Koránvers létezik. A Próféta (béke legyen vele) soha nem fohászokodott senkihez Allahon kívül, és nem kért segítséget senkitől Allahon kívül; a Mindenható Allahhoz könyörgött a Badri csatánál és Tőle kért győzelmet az ellenség felett; kitartóan fohászokodott Hozzá a következő módon: „Ó Uram, töltsd be rajtam az ígéretedet.” Addig ismételte ezeket a szavakat, hogy barátja és társa, Abu Bakr azt mondta: „Legyen számodra elégséges, Ó Allah Próféta; valóban Allah megtartja neked tett ígéretét.” Ebben a kontextusban nyilatkozta ki Allah a Szent Korán következő versét:

„És (emlékezz) midőn az Uratokhoz fordultok segítségért és Ő válaszolt nektek: „Én bizony ezer angyallal segítelek meg benneteket – szorosán egymást követve állnak.” Allah ezt csupán az örömhír miatt tette és azért, hogy általa a szívetek megnyugodjon. A győzelem csupán Allahtól származhat. Allah a Hatalmas és a Bölcs.” (8:9-10)

A Mindenható Allah tehát emlékezteti őket segítségkérésükre, és arra, hogy válaszolt fohászukra azáltal, hogy erősítésnek angyalokat küldött nekik, és hogy a győzelem nem az

angyaloktól jött, hanem az angyalok csak azért küldettek, hogy elhozzák a győzelem és a boldogság jó hírét. Azt mondta:

„A győzelem csak Alláhtól, a Hatalmastól és a Bölcsőtől jön.” (3:126)

és

„Bizony Badrnál is (győzelemre) segített Allah benneteket, mikor ti megaláztok voltatok. Féltétek Allahot! Talán hálásak lesztek.” (3:123)

Allah így segített a Badri csatában; a fegyverek, a harci erő és az angyalok mind tényezők voltak a győzelem és a jó hír elérésében, de ezek csak eszközök, amelyekkel az Isteni győzelem megvalósult, amely csakis Alláhtól származik. Hogyan volt képes akkor ez a költő a fenti eseményekről úgy írni, hogy győzelmet kér a Prófétától (béke legyen vele), és elfordulni minden teremtmény Urától, aki mindenre Képes?

Kétségtelen, ez a viselkedés a tudatlanság legrosszabb formája, és egy nagy sirk (társítás).

Ezért az írónak kötelessége őszinte bűnbánatot tartania Allahnál, és soha nem megismételni ezt a hibát. Az őszinte bűnbánat teljes meggyőződést és elfogadást igényli annak, amit Allah elrendelt. És ha a bűnbánat bármilyen embertársunk jogait is érinti, azokat a jogokat vissza kell szolgáltatni, vagy az kell, hogy elengedjék neki. Allah megparancsolta imádóinak, hogy tartsanak bűnbánatot, és megígérte, hogy elfogadja bűnbánatukat. Azt mondja a Szent Koránban:

„Forduljatok bűnbánattal Allahhoz, ó ti hívők mindannyian! Talán boldogultok.” (24:31)

és Allah azt mondja a keresztényekről:

„Talán nem akarnak Allahhoz fordulni bűnbánattal és Tőle kérni bocsánatot? Allah Megbocsátó és Irgalmas.” (5:74)

és Allah azt mondja:

„És azok, akik nem fohászkodnak Allah helyett más istenhez, és nem ölnek meg egyetlen lelket sem, amit Allah tilosnak nyilvánított, csak jogosan, és nem paráználkodnak. Aki (viszont) ezt teszi, az Atám-mal fog szembesülni. Megduplázatok neki a büntetése a Feltámadás Napján és örökkön abban marad megalázottan. Kivéve azokat, akik megbánják bűneiket és hisznek és jótetteket cselekszenek. Azoknak Allah a rossz tetteit jókra cseréli ki. Allah Megbocsátó és Megkönyörülő.” (25:68-70)

és Allah azt mondja:

„Ő az, Aki elfogadja a megbánást az Ő szolgálaitól és megbocsátja a rossz cselekedeteket. És Ő tudja, hogy ti mit tesztek.” (42:25)

A Próféta (béke legyen vele) azt mondta:

„Az iszlám eltörli, ami előtte volt; és a bűnbánat eltörli a korábbi (rossz) cselekedeteket.”

Ebben a rövid esszében megpróbáltam megmagyarázni a sirk (társítás) bűnének súlyosságát és veszélyét, mert ez az egyik legnagyobb bűn. Hó vágyam, hogy olvasóim megértsék a kérdést a helyes szemszögből, és ne vezessék félre őket az efféle írók.

Végül fohászkodom a Mindenható Allahhoz, hogy ezeket a szavakat hasznossá tegye a muszlimoknak, újítson meg minket és vezessen mindig a helyes úton, erősítsen meg a vallás ismeretével és az állhatatossággal, hogy betartsuk. Allah védjen meg minket saját rossz tulajdonságainktól és rossztetteinktől. Valóban Ő a Védelmező és a Fenntartó. Allah békéje és áldása legyen szolgálóján és küldöttén, Mohameden, családtagjain és társain.

A második esszé

Abd Al-Aziz bin Abd Allah bin Báltól azoknak a muszlimoknak, akik ragaszkodnak Allah vallásához és azért hoznak áldozatot. Ámin.

Allah békéje, Kegyelme és Áldásai legyenek mindannyiatokon.

Néhány barátom megkérdezte tőlem, hogy egyes tudással nem rendelkező hittestvérünk cselekedetéről hogy kell vélekednünk. Azt mondták, hogy ezek az emberek nehézségek idején bizonyos erőket vesznek igénybe, és tőlük kérnek segítséget; dzsinnekhez fohászkodnak, állatáldozatokat mutatnak be nekik, van, hogy kiáltanak: „Ó, ti heten, fogadjátok el!”, vagyis a dzsinnek hét vezetője. Azt is mondják: „Ó, ti heten, verd meg ezzel vagy azzal... törd össze a csontjait, idd meg a vérét, vágd le testrészeit.” Azt is mondják: „Ó déli idő dzsinnje, ó délutáni idő dzsinnje, vedd el őt.” Az ilyen gyakorlatok néhány déli területen elterjedtek. Emellett fohászkodnak a halottakhoz, köztük Próféta'khoz is, nemes lelkekhez, angyalokhoz és másokhoz. Hozzájuk fohászkodnak, tőlük kérnek segítséget sajnos nagyon sokan, akik muszlimnak tartják magukat. Ezt tudatlanságból teszik és azért, hogy utánozzák, amit az őseik tettek. Olyan dolgokkal magyarázzák meg tetteiket, mint „ez nem egy komoly dolog, nem vesszük komolyan, nem is hiszünk benne.” Néhány barátom arról is megkérdezte a véleményemet, hogy kössenek-e barátságot vagy házasságot ilyen cselekedetről ismert személyekkel, vagy, hogy elfogadhatnak-e tőlük adományt, mint pl. hogy fohászkodjanak értük, imádkozzanak mögöttük. A mágusok és jóvendőmondók, akiről meséltek nekem, azt állítják, hogy felismerik az emberek betegségeit csupán azáltal, hogy ránéznek a beteg valamilyen ruhadarabjára, mint pl. fejfedő, pizsama, kendő, stb.

A fentiekre adott válaszként a következőket szeretném kijelenteni:

Hála Allahnak, az Egyetlennek, és béke és áldás Allah Próféájára, aki a legutolsó minden próféta közt; béke és áldás családjára, társaira és mindazokra, akik a helyes vezetést követik a Feltámadás Napjáig.

Valóban, a Mindenható Allah az embereket és a dzsinneket azért teremtette, hogy Őt imádják, és távolodjanak el attól, hogy imádjanak, szolgáljanak, fohászkodjanak, segítséget kérjenek, áldozatot mutassanak be és bármilyen más istenszolgálati cselekedetet Rajta kívül másnak felajánljanak. Allah elküldte a Küldötteket, hogy az embereket ehhez a feladathoz vezessék, és kinyilatkoztatta a Mennyei könyveket, amelyek között a legnagyobb a Szent Korán. Azért lett kinyilatkoztatva, hogy eljuttassa ezt az üzenetet és figyelmeztesse az embereket a sirk (Allah mellé társ állítása) ellen, és az ellen, hogy Rajta kívül más imádjanak. Ez a jelentése a tanúságtételnek: „Nincs más Isten, csak Allah.” Ez világosan meghatározza azt az elvet, hogy nincs más jogosan imádható istenség, kivéve Allah; így tagadja bármi más istenségét Allahon kívül, kijelenti, hogy csak Allah egyedül, és senki más Allahon kívül nem imádható. A Szent Koránban és a Próféta (béke legyen vele) számos bizonyítékot találunk erre. Allah azt mondja a Szent Koránban:

„Én csupán azért teremtettem a dzsinneket és az embert, hogy Engem szolgáljanak.” (51:56)

és

„Az Urad elrendelte, hogy senki más ne szolgáljatok csak Őt!” (17:23)

és

„És csak arra kaptak parancsot, hogy tiszta, őszinte hittel szolgálják Allahot, hanífként (egyistenhívőként).” (98:5)

és

„Fohászkodjatok Hozzám! És Én felelek nektek. Ám, akik gögösen elfordulnak az Én szolgálatomtól, azok megvetett jelentéktelenekként fognak a Pokolba belépni.” (40:60)

és

„És ha kérdeznek téged az Én szolgálaim Rólam, Én bizony közel vagyok. Felelek azon fohászkodó fohászára, aki Hozzám fordul. Ők is figyeljenek hát Rám és higgyenek Bennem! Talán a helyes Útra vezéreltetnek.” (2:186)

A fenti versekből világos, hogy emberi lényeket és a dzsinneket azért teremtette Allah, hogy imádják Őt, és elrendelte, hogy Rajta kívül mást ne imádjanak. Az Isten Parancsot közvetítette a Szent Korán a Próféteken át (béke legyen velük), hogy az emberek imádják Allahot, az Egyedülvalót, és hogy az Allahhoz való fohász az Istenszolgálat egy fontos formája; és aki túl nagyra tartja magát ahhoz, hogy elvégezze ezt az Istenszolgálatot, az a Pokol tüzébe fog kerülni. Allah azt is mondja a Szent Koránban:

„És ha kérdeznek téged az Én szolgálaim Rólam, Én bizony közel vagyok. Felelek azon fohászkodó fohászára, aki Hozzám fordul. Ők is figyeljenek hát Rám és higgyenek Bennem! Talán a helyes Útra vezéreltetnek.”(2:186)

Ebből következik, hogy minden imádó kötelessége, hogy fohászkodjon Allahhoz, az Egyetlen Istenhez, mert ez a fohász az Istenszolgálat egy formája, amelynek elvégzésére meg lettek teremtve. A Szent Korán azt mondja:

„Mondd: „Az imám, a (bemutatott) áldozataim, az életem és a halálom Allahé, a világok Uráé! Nincs Neki társa! Erre kaptam parancsot. És én az első vagyok, aki aláveti magát.” (6:162-163)

Allah megparancsolta Próféájának (béke legyen vele), hogy tudassa az emberekkel, hogy az ő imája, áldozata, élete és halála

Allahért van, minden teremtmény Uráért, Akinek nincs társa. Az „áldozat” itt az állatáldozatra utal; tehát ha valaki másnak végez áldozatot, nem Allahnak, akkor sirket követ el, ami azt jelenti, hogy Allah mellé társat állít. Ez olyan, mintha valaki másnak imádkoznának, mert az ima és az áldozathozatal ugyanolyan fontos Isten előtt, és csak Allahnak, az egyetlen Istennek lehet ezeket felajánlani. Ha valaki áldozatot ajánl fel bárki másnak Allahon kívül, akár a dzsinnek, angyalok, vagy halottak közül, és közeledni akar hozzájuk, akkor az olyan, mintha ő máshoz, nem Allahhoz imádkozna. A Próféta (béke legyen vele) azt mondta a hiteles hadíth szerint: „Allah átka legyen azokon, akik másnak mutatnak be áldozatot, Allahon kívül.” Ahmed imám azt mondta Tariq bin Siháb közléséből, hogy a Próféta (béke legyen vele) azt mondta. „Két ember elhaladt egy nép mellett, akiknek volt egy bálványuk, akinek mindenki, aki elhaladt mellette, be kellett mutatnia egy áldozatot. Az emberek megkérték a két embert, hogy adjanak neki áldozatot, de azt mondták, hogy nincs semmijük. Azt mondták nekik, hogy bármit feláldozhat, még akár egy kis legyet is, erre az egyik ember adott egy legyet, és átengedték, de a pokolba került.

A másik embert is megkérték, hogy tegyen így, de elutasította, mondván, hogy nem áldoz semmit senkinek, csak Allahnak. Erre az emberek elvágták a torkát és megölték, de a Paradicsomba került.” Ebből az elbeszélésből megtanulhatjuk, hogy aki áldozatot mutat be egy bálványnak, akár csak egy legyet is, az társat állít Allahnak, és ezért megérdemli a Pokol büntetését. Mit mondjunk akkor azokról, akik dzsinnekhez, angyalokhoz és jó emberekhez fohászkodnak, segítséget kérnek tőlük, esküt tesznek nekik és igyekeznek elérni közelségüket állatáldozatok bemutatásával. Az emberek ezt azért teszik, hogy megvédjék a vagyonát, meggyógyuljanak a betegségtől, vagy állatai, legelői biztonsága érdekében; esetleg azért, mert félnek a dzsinnektől. Az ilyen emberek inkább megérdemlik a Pokol kínzását, mint az,

aki megölt egy legyet áldozatként a bálványnak. A Szent Korán azt mondja:

„Mi bizony az Igazsággal bocsátottuk le neked a Könyvet. Szolgálj hát Allahot őszinte hittel! Vajon nem Allahot illeti-e meg a tiszta Vallás? És azok, akik (Allah) helyett segítőköt vesznek maguknak (azt mondják): „Csak azért szolgáljuk őket, hogy Allah közelébe segítsenek bennünket. Allah bizony dönteni fog közöttük abban, amiben vita támad közöttük. Allah bizony nem vezeti az Igaz Útra azt, aki hazug, hitetlen.” (39:2-3)

és

„És Allah helyett olyat szolgálnak, ami sem ártani, sem használni nem képes nekik. És azt mondják: „Ezek a mi közbenjáróink Allahnál!” Mondd: „Talán olyasvalamiről akartok hírt adni Allahnak, amiről Ő nem tud, sem az egekben sem a földön?” Magasztaltassék, mennyire felette áll Ő annak, amit társítanak.” (10:18)

A fenti két versből megtanulhatjuk, hogy a politeisták Allah helyett más teremtményeket választottak barátaiknak és védelmezőiknek; őket imádták, hozzájuk fohászokdtek hódolattal és tisztelettel, és nekik mutattak be áldozatokat és esküket abban a tudatban, hogy ezek a barátok és védelmezők közbenjáróként fognak közreműködni, hogy közelebb kerüljenek Allahhoz. A Mindenható Allah bizonyította hamisságukat és hazugnak, hitetleneknek és többistenhívőknek nevezte őket; és Allah a politeizmus hiedelme felett áll. A Szent Korán azt mondja:

„Magasztaltassék, mennyire felette áll Ő annak, amit társítanak.” (10:18)

Világos tehát, hogy aki egy királyt, prófétát, dzsinnt, követ vagy fát imádat tárgyává tesz Allah mellett, és tőlük kér segítséget, próbál a közelükbe férkőzni eskükkel és áldozat felajánlásával

abban a reményben, hogy közbenjárnak Allahnál az ő részére, vagy annak a reményben, hogy meggyógyuljanak egy betegségből, vagy hogy megvédjék a vagyonát, biztonságot adjanak egy távol lévő embernek, vagy bármi más célból, az nagy sirket (társítást) követ el, amiről Allah azt mondja:

„Allah nem bocsátja meg, hogy társítást kövessenek el Vele szemben. Ám megbocsátja azt, ami ezen kívül van, annak, akinek akarja. Aki társítást követ el Allahhal szemben, az bizony hatalmas bünt eszelt ki.” (4:48)

és

„Aki pedig társítást követ el Allahhal szemben, Allah az ő számára tilalmassá tette a Paradicsomot. És az ő menedéke a Tűz lesz. A bűnösöknek nincsenek segítők.” (5:72)

A Feltámadás Napján a közbenjárás jogát csak olyan emberek fogják megkapni, akik hittek Allah egyedülvalóságában és ehhez ragaszkodtak őszintén; nem kapják meg a többistenhívők, ahogy a Próféta (béke legyen vele) kijelentette, amikor megkérdezték őt azokról az emberekről, akik megkapják azt a kegyet, hogy élvezik közbenjárását: „Aki szíve teljes őszinteségéből mondja, hogy nincs más isten, csak Allah”. A Próféta azt is mondta: „Minden Próféának van olyan fohászja, ami elfogadtatik; és minden Próféta sietette fohászát; de én visszatartottam a fohászomat, hogy közbenjárhassak népemért a Feltámadás Napján: ha Allah akarja, fohászomba benne foglaltatik mindenki a népemből, aki úgy halt meg, hogy nem állított társakat Allah mellé.”

A régi politeisták hittek Allahban urukként, teremtőjükként és fenntartójükként, de prófétákra, védelmezőkre, angyalokra, fákra, kövekre stb. hagyatkoztak abban a reményben, hogy járjanak közben Allahnál, és ériék el az Ő közelségét, ahogy a fent idézett versek mondják. Allah nem bocsátott meg nekik, és a Próféta (béke legyen vele) sem. Allah elutasította őket és

hitetlennek és politeistának nevezte őket. Allah tagadta, hogy más istenek közbenjárónak Nála, és közel vinnének bárkit Hozzá: A Próféta (béke legyen vele) azért harcolt ellenük, hogy csak egyedül Allahot imádják.

Ebben a cselekedetében a Próféta (béke legyen vele) az Isteni akarat szerint cselekedett, ahogy a Szent Korán mondja:

„És harcoljatok ellenük, amíg nem lesz több kísértés és a vallás teljesen Allahé lesz!” (8:39)

A Próféta (béke legyen vele) azt mondta: „Azt kaptam parancsba, hogy harcoljak az emberek ellen, amíg nem tanúsítják, hogy nincs más isten, csak Allah, hogy Mohamed Allah Prófétája, és hogy imádkozzanak, zakátot (kötelező adomány) adjanak; ha ezt teszik, biztonságban van tőlem az életük és a vagyonuk, kivéve azt, ami az iszlám szerint kötelező, és Allah előtt kell elszámolniuk.” Annak a mondatnak a jelentése, miszerint: „Amíg nem tanúsítják, hogy nincs más isten, csak Allah” ebben a mondásban az, hogy csakis, egyedül Allahot imádják kizárólagosan. A többistenhívők félték a dzsinnektől és menedéket kerestek tőlük. Ebben a kontextusban mondja Allah azt a Szent Koránban:

„Voltak olyan férfiak az emberek között, akik a dzsinnek közül való férfiaknál kerestek menedéket. Ám ez csak tovább növelte esztelenségüket.” (72:6)

A Szent Korán kommentátorai azokat a szavakat, hogy „növelte bolondságukat” úgy értelmezték, hogy félelem és pánik sújtott le rájuk, mert a dzsinnek hatalmasnak érezték magukat, amikor látták, hogy az emberek tőlük kérnek menedéket, ezért magukat (a dzsinneket) még nagyobb félelem és pánik forrásává tették, hogy ezek az emberek még inkább imádják őket és tőlük kérjenek menedéket. Allah a muszlimokat arra vezette, hogy Önála keressenek menedéket, és az Ő teljes szavaiban. Allah azt mondja:

„Ha gonosz sugallat buzdítana téged a sátán részéről, Allahhoz fordulj segítségért! Ő Halló és Tudó!” (7:200)

és

„Mondd: „A hajnal Uránál keresek menedéket.” (113:1)

és

„Mondd: „Az emberek Urához menekülök.” (114:1)

Egy hiteles hadíthban azt mondta a Próféta (béke legyen vele): „Aki fényt gyújt egy helyen és azt mondja: 'Menedéket keresek Allah teljes szavainál annak a rosszától, amit teremtett', azt nem éri semmi ártalom, amíg el nem megy arról a helyről.”

Aki biztonságot és védelmet keres a vallásban, és aki távol akar lenni a sirktől (a többistenhittől) annak nagyobb vagy kisebb formájában is, az megéri a fent idézett Koránverseket és a Próféta (béke legyen vele) mondásait, hogy a halottak, angyalok, dzsinnek, stb. imádata és a fohász hozzájuk a pogányok és a politeisták utánczása, és a sirke legrosszabb formája. Ezért kötelező távol maradni az ilyen cselekedetektől, és ezt tanácsolni testvéreinknek is. A házasságkötés olyan személyekkel, akik politeista cselekedetokról ismertek, nem megengedett; továbbá a felajánlott ételleiből enni vagy mögöttük imádkozni sem, amíg bűnbánatot nem tartanak a Mindenható Allahnak, és csak Allahhoz fohászok, és csak Őt imádják. A fohász (dua) Istenszolgálat, ez valójában az Istenszolgálat veleje. A Próféta (béke legyen vele) azt mondta: „A fohász Istenszolgálat”, egy másik változat szerint azt mondta: „A fohász az Istenszolgálat szíve és veleje.” A Mindenható Allah azt mondja:

„Ne vegyetek feleségül (hitetlen) társító asszonyokat mindaddig, míg nem hisznek! Bizony egy hívő rabszolganő jobb egy társító asszonynál, még akkor is ha az tetszik nektek. És ne házasítsatok társítókhöz, hitetlenekhez (a női családtagjaitokat), míg ezek a férfiak hívők nem lesznek. Bizony egy hívő szolga jobb, mint

egy társító, még ha az tetszik is nektek. Azok a (Pokol) Tüvéhez hívnak! Ám Allah a Paradicsomhoz hív és a megbocsátásra – az Ő engedelmeivel. És megmagyarázza az Ő Jeleit az embereknek, hogy emlékezzenek.” (2:221)

Allah megtiltotta a muszlimoknak, hogy hitetlen nőket vegyenek feleségül, akik bálványokat, dzsinneket és angyalokat, stb. imádnak; csak akkor lehetséges velük a házasság, ha őszintén hisznek Allahban és csakis Őt szolgálják, és elfogadják a Próféta (béke legyen vele) által közvetített üzenetet, és az általa mutatott úton haladnak. Allah megtiltotta azt is, hogy a muszlim nők hitetlen férfiakkal menjenek hozzá, amíg őszintén nem hisznek Allahban, és csak Őt szolgálják, és elfogadják a Próféta (béke legyen vele) által közvetített üzenetet. A Szent Korán kijelenti, hogy:

„Egy rabszolganő, aki hisz, jobb, mint egy hitetlen nő, még akkor is, ha tetszik nektek.”

és hogy egy rabszolga férfi, aki hisz, jobb, mint egy hitetlen, még ha tetszik is nektek ékesszólásával, bátorságával és lovagiasságával, stb. Allah úgy magyarázta ennek a preferenciának az okát, hogy a hitetlenek a Tűzbe hívnak titeket, mert ők a Tűzhöz tartoznak szavaikkal, tetteikkel, viselkedésükkel és jellemükkel. A hívők – férfiak és nők – ők azok, akik a Paradicsomba hívnak jellemükkel, viselkedésükkel, szavaikkal és tetteikkel. Hogy lehetne ez utóbbi egyenlő az előzővel? Ami a hitetleneket illeti, a Mindenható Allah azt mondja:

„És ha valaki meghal közülük, soha ne mondjal imát érte és ne állj meg a sírja felett! Ők hitetlenek voltak Allahhal szemben és a Küldöttével szemben és úgy haltak meg, hogy bűnösök voltak.” (9:84)

A fenti versben a Mindenható Allah kijelenti, hogy az ember ne imádkozzon halotti imát a képmutató és a hitetlen felett, mert ők

nem hisznek Allahban és az ő Prófétájában. Az ember nem imádkozhat mögötte, és nem teheti őket a muszlimok imámjának, mert hitetlenek, megbízhatatlanok, és mert ellenségesek a muszlimokkal; és még egy ok, hogy ők nem olyan emberek, akik Allahhoz imádkoznak és Őt szolgálják, hanem minden cselekedetüket az eretnokség és a politeizmus hatja át. A Mindenható Allah azt mondja arról, hogy tiltott a muszlimoknak a hitetlenek áldozati állataiból és elhullott állataiból enni:

„És ne egyetek abból, ami fölött nem említették meg Allah neve! Bizony bűnös dolog ez! A sátánok sugallnak az ő közeli embereiknek, hogy vitába szálljanak veletek. Ha engedelmeskedtek nekik, akkor társítók vagytok.” (6:121)

A Mindenható Allah megtiltotta a muszlimoknak, hogy elhullott állatokat egyenek és olyan állatokat, amelyeket a hitetlenek áldoztak fel, mert az általuk feláldozott állatok elhullott állatoknak minősülnek, bár lehet, hogy említették Allah nevét, de ez az említés nem használ, mivel ezt a fohászt tönkretette a politeizmus, tehát elfogadhatatlan, amíg a többistenhívő nem tart bűnbánatot Allahnak. Allah megengedte a Könyv Népeinek ételét:

„És azok étel, akiknek a Könyv adatott, megengedett a számotokra és a ti ételtek megengedett az ő számukra.” (5:5)

Ez engedélyezett, mivel a Könyv Népei mennyei kinyilatkoztatott valláshoz tartoznak, és Mózes és Jézus követőinek tartják magukat, bár ez valójában nem így van. Allah felülírta a vallásukat Mohamed (béke legyen vele) elküldése által, aki minden emberhez jött, mint Küldött. Azonban a Mindenható Allah megengedte, hogy elfogadjuk a Könyv Népei ételét és házasodjunk az e vallásokat követő nőkkel. Az isteni engedély ebben az esetben bizonyos olyan tényezők miatt van, amelyeket a tudósok magyaráztak el. Ilyen engedélyt azonban a hitetlenek és a többistenhívők, akik bálványokat, halottakat,

Prófétákat, barátokat és védelmezőket imádnak, nem kaptak, bármilyen valláshoz is tartozónak állítják magukat. Valójában hitük kinyilvánítása hamis, ezért az általuk levágott állatok elhullott állatoknak minősülnek, és mint ilyenek, nem szabad ezeket megenni.

Ami az olyan mondatokat illeti, mint a „dzsinnek verjenek meg”, vagy „a dzsinn vigyen el”, vagy „a dzsinn repüljön el veled”, ezek sértések, és nem megengedett, hogy muszlimok ilyet, vagy más sértést és átkot mondjanak. Ez nincs kapcsolatban a többistenhittel. Ha azonban valaki ilyen dolgokat úgy mond, hogy abban hisz, hogy a dzsinneknek van hatalma Allah engedélye és akarata nélkül befolyásolni az ember sorsát, akkor hitetlenné válik, mert a Mindenható Allah minden Legfelsőbb Tulajdonosa és Elrendezője; Ő az, aki jót vagy rosszat okoz; semmi nem létezik az Ő engedélye, akarata és előre elhatározott terve nélkül. Allah megparancsolta Prófétájának, hogy átadja az embereknek:

„Mondd: „Nem rendelkezem sem ártani, sem használni tudás hatalmával a magam javára, kivéve, ha Allah úgy akarja. Ha ismerném a láthatatlant, akkor sok jóban lenne részem és nem érhetne engem semmi rossz. Ám én csak egy intő és örömhír hozó vagyok az olyan emberek számára, akik hisznek.” (7:188)

Ha az emberiség vezetője, a legjobb ember, a Prófétánk (béke legyen vele) nem rendelkezik semmi hatalommal, hogy jót vagy rosszat okozzon magának, csak annyival, amit Allah akar, akkor hogy lenne erre bármilyen más ember képes? Számos vers van a Szent Koránban erről.

A jövendőmondók, mágusok, asztrológusok és más hasonlóak, akik megpróbálják megjósolni a láthatatlant, az ő tanácsaikat kikérni utálatos; hinni nekik még utálatosabb, és ez az Istenkáromlás egy formája, mert a Próféta (béke legyen vele) azt mondta: „Az ember imája, aki jövendőmondóhoz megy

bármilyen okból, nem lesz elfogadva negyven napig.” (a Szahíh Muszlimban olvassuk). Muáwija ibn Al-Hakam Asz-Szalámi közölte, hogy a Próféta (béke legyen vele) megtiltotta a tanácskérést a jövendőmondóktól. Közölték a Szunan összeállítói, hogy a Próféta (béke legyen vele) azt mondta: „Aki hisz abban, amit a jövendőmondó mond, az hitetlenné válik abban, ami Mohamednek (béke legyen vele) lett kijelentve.” Számos erről szóló mondása ismert a Prófétának. A muszlimok ezért tartásuk magukat távol a jövendőmondóktól, jósoktól, boszorkányoktól, akik azt állítják, hogy rendelkeznek tudásról a láthatatlan dolgokról, és becsapják a muszlimokat orvosi kezelés vagy bármely más kifogás alapján. A muszlimok óvakodjanak az ilyen emberektől, mert a Próféta (béke legyen vele) megtiltotta a tőlük való tanácskérést, és figyelmeztetett ellenük. Ebbe a kategóriába tartoznak mindazok, akik azt állítják, hogy tudással rendelkeznek a láthatatlan dolgokról orvosi szempontból: azt mondják, hogy tudják egy beteg ember állapotát, ha megszagolják a beteg turbánját vagy kendőjét, ha nőről van szó, és így tovább. Az ilyen emberek valójában csak be akarják csapni és összezavarni az ártatlan embereket, magukat tudós, az orvostudományt ismerő embernek állítják be; és az ilyen ember lehet, hogy ad egy olyan gyógyszert, amely meggyógyítja a beteget, és bár a gyógyulás Allah Akarata, a beteg azt fogja hinni, hogy attól a gyógyszertől gyógyult meg. Lehetséges, hogy a betegséget egy dzsinn vagy gonosz lélek okozta, aki ez a kuruzsló alkalmazásában áll, és annyi tudást adnak neki a láthatatlan dolgokról, amennyit ők megértettek. Ezen a tudásalapon a csaló bizonyos varázslásokat végez, a dzsinnek tetszésére, ezért eltávolodnak a betegtől. Hátrahagyhatnak azonban káros hatásokat. Mindez közismert a dzsinnekről és azokról, akik alkalmazzák őket.

Ezért a muszlimok kötelessége, hogy óvakodjanak a fentiekől, és ezt tanácsolják egymásnak is, hogy tartásuk távol magukat az

efféle hiedelmektől és gyakorlatoktól, és csak Allahra hagyatkozzanak minden kérdésben. Az azonban nem baj, ha ruqiához folyamodnak, ami Koránvers olvasása betegség meggyógyítása céljából, és ha az orvosok által felírt gyógyszereket alkalmazzák, amelyet fizikai vizsgálat és a betegség fizikai és mentális okairól megbizonyosodva rendeltek el. A Próféta (béke legyen vele) azt mondta: „Allah nem teremtett betegséget gyógymód nélkül, és aki tanulta, az tudja, aki nem ismeri, az nem tudja.” Azt is mondta: „Minden betegségre van orvosság, és ha a helyes orvosságot választják a betegségre, akkor a beteg meggyógyul, ha Allah úgy akarja.” Azt is mondta: „Ó Allah szolgái, használjátok a gyógyszereket, de ne használjatok olyan gyógyszereket, amelyek tiltottak.” Számos hasonló mondása van a Próféának erről a témáról. Kérjük a Mindenható Allahot, hogy újítson meg minden muszlimot, és gyógyítsa meg elménket és testünket minden rossztól.

Allah vezessen mindenkit a helyes úton és védjen meg a rossz csábításától és a sátánnak és barátainak, védelmezőinek való engedelmességtől. Valóban, Allah rendelkezik a legnagyobb hatalommal, és nincs erő, sem hatalom, csak Allah által, Aki Mindent Tudó; és béke és áldások Allah Próféájára, a családtagjaira és társaira.

A Könyörület és Irgalmas Allah nevében

A harmadik esszé

Abd Al-Aziz bin Abd Allah bin Bázról úrnak. Allah adjon neki sikert minden jóban. Ámin. Allah békéje, Kegyelme és Áldásai legyenek veled.

Megkaptam a leveledet, amiben említettél bizonyos Istenszolgálatokat, amelyeket az országodban élő muszlimok a nap és az éjszaka meghatározott időpontjaiban szoktak elvégezni. Ezek olyan imák, amelyeknek Allah nem adott semmilyen hatalmat; és ezek között olyanok is vannak, amelyek újításként lettek bevezetve, és olyanok is, amelyek többistenhívő tulajdonságokkal rendelkeznek; a hívők vezetőjéhez, Ali ibn Abi Tálibhoz, és másokhoz intézik őket. Ilyen imákat olvasnak dhikr (Allahról való megemlékezés) csoportokban vagy a mecsetben maghreb (naplementi) ima után abban a hitben, hogy ezek az imák közelebb viszik őket Allahhoz. Ezen alkalmak alatt olyan dolgokat mondanak, mint „Ó Allah emberei, segítsetek nekünk Allah segítségével és legyetek segítségünkre.” Azt is mondják: „Ó fennhatósággal rendelkező vezetők, Ó mesterek, kérjük, válaszoljatok fohászainkra, Ó ti, akik rendelkeztek minden segítséggel, járjatok közben Allahnál ezért a szolgáláért, aki nektek esedezik ajtótoknál, és hibái félelemben tartják; segítse nekünk, Allah Prófétája; nincs nekem senki más, akihez esedezzem; rajtad keresztül válhatnak valóra vágyaink; te vagy a legjobb embere Allahnak, mint Hamza, a mártírok vezetője; senki más nem segíthet nekünk; Ó Allah Prófétája, gyere a segítségünkre.” Azt is mondják: „Ó Allah, áldd meg azt, akit annak eszközévé tettél, hogy kinyilatkoztattad csodálatos titkaidat és Isteni fényedet; ő igaz helytartója és örököse lett igazságodnak.”

Leveledben a bidáról (újításról) és a többistenhitről is kérdeztél. Szeretted volna tudni, hogy helyes-e olyan imám mögött imádkozni, aki ilyen fohászokat mond.

Ezekről a következőket szeretném kijelenteni:

Minden hála és dicsőség egyedül Allahot illeti, és béke és áldások a Prófétára, minden próféta között az utolsóra, és Családtagjaira, társaira, és mindazokra, akik a Feltámadás Napjáig az általa mutatott helyes úton járnak.

Valóban, a Mindenható Allah megteremtette az emberiséget, és a Küldötteket (béke legyen velük) elküldte, hogy megmutassák az embereknek, hogy csak Allahot lehet imádni. Allah kijelenti a Szent Koránban:

„Én csupán azért teremtettem a dzsinneket és az embert, hogy Engem szolgáljanak.” (51:56)

Az imádat azt jelenti, hogy engedelmeskednek a Mindenhatónak és a Prófétának (béke legyen vele) azáltal, hogy végrehajtják, amit Allah és a Prófétája elrendelt, és hogy távol maradnak attól, amelyet megtiltott. Ezeket a tetteket hittel, alázatossággal és őszinte odaadással hajtjuk végre Allahnak. A Szent Korán kijelenti:

„Az Urad elrendelte, hogy senki mást ne szolgáljatok csak Őt!” (17:23)

Más szavakkal elrendelte, hogy csak Őt imádják. Allah azt mondja a Szent Koránban:

„Hála legyen Allahnak, a világok Urának. A Könyörületesnek, az Irgalmasnak. A Feltámadás Napja Urának. (Egyedül) Téged szolgálunk és (kizárólag) Hozzád fordulunk segítségért.” (1:2-5)

Ezek a versek teljesen világossá teszik, hogy csak Allahot egyedül lehet imádni, csak Tőle lehet segítséget kérni. Allah azt is mondja:

„Mi bizony az Igazsággal bocsátottuk le neked a Könyvet. Szolgálj hát Allahot őszinte hittel! Vajon nem Allahot illeti-e meg a tiszta Vallás? És azok, akik (Allah) helyett segítőt

vesznek maguknak (azt mondják): „Csak azért szolgáljuk őket, hogy Allah közelébe segítsenek bennünket. Allah bizony dönteni fog közöttük abban, amiben vita támad közöttük. Allah bizony nem vezeti az Igaz Útra azt, aki hazug, hitetlen.” (39:2-3)

és

„Fohászkodjatok Allahhoz őszinte hittel! Még ha ez nem is tetszik a hitetleneknek.” (40:14)

és

„Az imahelyek (mecsetek) kizárólag Allahhoz tartoznak. Ne fohászkodjatok hát máshoz!” (72:18)

Számos vers található a Szent Koránban, ami erről szól, és rámutat annak szükségszerűségére és kötelező voltára, hogy Egyedül Allahot imádjuk. A fohász, ahogy mindannyian tudjátok, minden formájában az Istenszolgálat egyik módja; ezért nem megengedhető, hogy bárki máshoz fohászkodjon, mástól kérjen segítséget, máshoz esedezzen támogatásért, kivéve Allahot, ahogy a fenti versek kimondják. Azonban az élet mindennapi folyásában és anyagi szükségletek tekintetében, amelyekre minden ember képes, az ember kérhet segítséget egy másik embertől; ez nem Istenszolgálat. Az ember kérheti például, hogy segítsen neki valamilyen rossz eltávolításában, nehogy a fiával, a szolgálójával, vagy akár a kutyájával megtörténjen, vagy valaki megkéri a kollégáját közvetlenül vagy üzenetben, hogy jöjjön el a házához és javítsa meg a kocsiját. Erről a Mindenható Allah azt mondja Mózes Próféta (béke legyen vele) történetét elbeszélve:

„Segítségül hívta őt az, aki az ő pártjához tartozott azzal szemben, aki az ellensége volt.” (28:15)

A segítség, amit az ember egy embertársától kér fegyveres dzsihád idején, az olyan, mint a fent említett segítség. De halottaktól, dzsinnektől, angyaloktól, fáktól és kövektől segítséget kérni egy nagy politeista cselekedet, és hasonlít

azokhoz a gyakorlatokhoz, amit a régi korok politeistái tettek olyan istenekkel, mint Al-Uzza és Al-Lát, stb. Hasonlóképpen az is politeizmus, ha valaki abban hisz, hogy bizonyos emberi lények rendelkeznek olyan természetfeletti erőkkel, amelyek csak a Mindenható Allah tulajdonságai. Abban hisznek, hogy ezek az emberek képesek meggyógyítani a betegeket, megmutatni a helyes utat az eltévedteknek, és megszerezni a Paradicsomot és a megmenekülést a Pokolból. A fent említett versek és a Próféta mondásai hangsúlyozzák, hogy minden embert Allah útjára kell vezetni minden kérdésben, és arra, hogy legyen őszinte Allah egyedüli imádatában, mert minden ember erre a célra lett teremtvé, ahogy a fent idézett versek említik. A Mindenható Allah azt mondja:

„Szolgáljátok Allahot és ne kövessetek el semmilyen társítást Vele szemben!” (4:36)

és: „Nem káltak más parancsot, csak ezt: hogy imádják Allahot őszinte odaadással, igaz hittel.” A Próféta (béke legyen vele) azt mondta, Muádh elbeszélésében: „Allah joga az imádók felett, hogy imádják Őt, és ne társítsanak mellé senkit.” A Próféta (béke legyen vele) azt mondta egy másik hadíthban, Maszud elbeszélésében: „Aki úgy hal meg, hogy mást állít riválisként Allah mellé, az a Pokolba kerül.” Ezt a hadítht Al-Bukhári imám jegyezte le. Amikor a Próféta (béke legyen vele) társát, Muádhot Jemenbe küldte, azt mondta neki: „Találkozni fogsz olyan emberekkel, akik egy kinyilatkoztatott Könyv hitét vallják, ezért kérd őket, hogy mondják ki a hit Tanúságtételét: „Nincs más isten csak Allah, és hogy én (Mohamed) vagyok Allah Küldötte”. Az Al-Bukhári imám által rögzített verzióban úgy hangzik: „Kérleld őket, amíg el nem fogadják Allah Egyedülvalóságát.” A Muszlim imám által lejegyzett hadíthgyűjteményben egy Tariq ibn Asjam Al-Asdzsaji által közölt hadíthban a Próféta (béke legyen vele) azt mondja: „Aki elfogadja Allah Egyedülvalóságát és nem hisz semmiben, amit Allahon kívül

imádnak, az Allah védelmét élvezni vagyonában, vérében és Allahnál való jutalmában.” Számos hasonló hadíth létezik ebben a témában.

Az Allah Egyedülvalóságában való hit az iszlám vallás összegzése és lényege; ez az alapelv és minden kötelesség között a legfontosabb. Ebből a célból lettek teremtve az emberek és a dzsinnek, és ez Allah Küldöttei (béke legyen mindannyiukkal) üzenetének tárgya. Korábban idéztünk már néhány verset a Szent Koránból, amelyek megerősítik ezt. E versek közül valók a következők:

„Én csupán azért teremtettem a dzsinneket és az embert, hogy Engem szolgáljanak.” (51:56)

és

„Minden egyes nemzethez elküldtünk egy Küldöttet azzal, hogy : „Szolgáljátok Allahot! És kerüljétek el a tághútot (hamis istenségeket)!” (16:36)

és

„Nem bíztunk meg előtted egyetlen Küldöttet sem feladattal csak úgy, hogy sugalltuk neki: „Nincs más isten csak Én! Engem szolgáljatok hát!” (21:25)

Noé, Hud, Szaleh és Suaib prófétákról (béke legyen velük) a Mindenható Allah azt mondja, hogy ezek a próféták azt tanácsolták népeiknek:

„Ó népem! Szolgáljátok Allahot, nincs más isten a számotokra Rajta kívül.” (7:59)

Ez volt minden Próféta üzenete. Mindazok, akik ellenkeznek a Prófétáknak, kijelentik, hogy a Próféták azt parancsolták nekik, hogy egyedül Allahot imádják, és hagyjanak fel más istenek imádatával. A Szent Korán erről azt mondja, Ád történetét

elbeszélve, hogy azt mondták Hud Próféta-nak (béke legyen vele):

„Talán azért jöttél hozzánk, hogy egyedül Allahot szolgáljuk? És elhagyjuk azt, amit apáink szolgáltak?” (7:70)

A Mindenható Allah azt mondja a Qurais törzsről, amikor Próféta-nk, Mohamed (béke legyen vele) megkérte őket, hogy csak Allahot imádják egyedül, és ne imádják az angyalokat, a barátokat és vezetőket, a bálványokat és a fákat, stb.:

„És az istenségeket egyetlen istenné teszi? Csodás (furcsa) dolog ez.” (38:5)

A Szaffát szúrában (fejezetben) Allah azt mondja:

„Hisz midőn az mondatott nekik: „Nincs más isten csak Allah! Ők bizony gőgösködtek. És azt mondták: „Vajon hagyjuk el isteneinket egy örült költő miatt?” (37:35-36)

Sok más vers van a Szent Koránban és a Próféta mondásaiban, amely ezt a témát járja körül. Allah adjon sikert nekünk abban, hogy megértsük vallásunkat és megtanuljuk a helyes utat Allahhoz.

Minden fohász és segítségkérés, ami bárhogy kifejeznek, a politeizmus formái, mert Allah helyett mást szólít meg; halottakon keresztül akarnak elérni olyan dolgokat, amelyeket csak Allah adhat nekik.

Az ilyen fohászok a politeizmus legrosszabb formái, ha összehasonlítjuk a régi korok politeizmusával, mert régen az emberek csak akkor merültek politeizmusba, amikor anyagi kényelemben, békében és bőségben éltek. Amikor azonban válság és nehézség érte őket, Allahot imádták egyedül, mert tudták, hogy csak Allah tudja megmenteni őket a nehézségektől. A Szent Korán ezekről a többistenhívőkről azt mondja:

„És ha hajóra szállnak, Allahhoz fohászkodnak, őszinte és tiszta hittel fordulnak Feléje. Ám miután a szárazföldre menekítette őket, már társítanak.” (29:65)

Allah azt mondja egy másik versben:

„Ha csapás sújt benneteket a tengeren, eltünedeznek töletek azok, akikhez fohászkodtok – kivéve Őt! És miután a szárazföldre menekített benneteket, elfordultok. Az ember hálátlanul tagadó.” (17:67)

A későbbi politeisták viszont azt mondanák: „Nem gondoljuk, hogy akiknek a segítségét kérjük, használni tudnak nekünk vagy meg tudja gyógyítani a beteget közöttünk, vagy segíteni, vagy ártani tud nekünk; csak úgy gondoljuk, hogy közbenjárnak értünk Allahnál.” Erre az észrevételre a következő módon válaszolhatunk:

Valójában a korai hitetleneknek is ez volt a célja és a vágya; ők sem hittek abban, hogy isteneik teremtik vagy adják az élelmet, vagy, hogy ők okoznak rosszat vagy jót.

Az ilyen kijelentés tagadná, amit Allah említett róluk a Szent Koránban. Azok a hitetlenek szintén azt állították, hogy az ilyen szolgálatokkal csak a közbenjárását és a tetszését keresték azoknak, akiket imádtak, hogy közelebb vigyék őket Allahhoz. Allah azt mondja a Szent Koránban, Junusz (Jónás) Próféta (béke legyen vele) történetében:

„És Allah helyett olyat szolgálnak, ami sem ártani, sem használni nem képes nekik. És azt mondják: „Ezek a mi közbenjáróink Allahnál!” Mondd: „Talán olyasvalamiről akartok hírt adni Allahnak, amiről Ő nem tud, sem az egekben sem a földön?” Magasztaltassék, mennyire felette áll Ő annak, amit társítanak.” (10:18)

Allah kijelenti félreérthetetlen szavakkal, hogy nincs tudása semmilyen közbenjáróról a mennyekből vagy a földről, ahogy a

hitetlenek állítják. Tehát ha valamiről Allah nem tud, az valójában nem is létezik, mert semmi nincs rejtve az Ő Tudása elől. Allah azt mondja a Szent Koránban:

„A Könyv kinyilatkoztatása, Allahtól, a Hatalmastól és a Bölcestől. Mi bizony az Igazsággal bocsátottuk le neked a Könyvet. Szolgáld hát Allahot őszinte hittel! Vajon nem Allahot illeti-e meg a tiszta Vallás?” (39:1-3)

Világos ezekből a versekből, hogy Allah Egyedül méltó az imádatra, és hogy az imádatot teljes őszinteségből kell elvégezni, mert Allah azt parancsolta a Prófétának (béke legyen vele), hogy őszinte legyen imádatában. Ez a parancs minden hívőre vonatkozik. A fent idézett versben a „Dín” szó, ami arabul vallást jelent, itt Istenszolgálatként, Istenimádatként fordították: ez Allahnak és a Prófétájának (béke legyen vele) való engedelmisséget jelent, ahogy korábban mondtuk, és magába foglalja a fohászt, segítségkérést, félelmet, reményt, esküt és áldozatot az imád, böjt és más, Allah és a Prófétája (béke legyen vele) által elrendelt cselekedetek mellett. Máshol Allah azt mondja a Szent Koránban:

„És azok, akik (Allah) helyett segítőköt vesznek maguknak (mondván): „Csak azért szolgáljuk őket, hogy Allah közelébe segítsenek bennünket.”” (39:3)

Más szavakkal, azt akarták mondani, hogy csak Allah közelségét akarták ezzel elérni. Allah erre ezt a választ adja:

„Allah bizony döntené fog közöttük abban, amiben vita támad közöttük. Allah bizony nem vezeti az Igaz Útra azt, aki hazug, hitetlen.” (39:3)

Így nyilvánvalóvá vált, hogy állításuk, miszerint isteneik közelebb viszik őket Allahhoz, hamis, és hogy az általuk elvégzett imádat Istenkáromlás. Ezért világossá kell válnia minden embernek, aki rendelkezik a legkisebb intelligenciával,

hogy az Istenkáromlás és a politeizmus oka a régi korokban pontosan az volt, hogy Prófétákat, barátokat, tanácsadókat, fákat, köveket és más teremtményeket közbenjárónak tekintettek az imádók és Allah között, és azt hitték, hogy az ilyen közbenjárás megadja nekik reményeiket és álmaikat, szükségleteiket és vágyaikat a Mindenható Allah engedélye és beleegyezése nélkül. Úgy tartották, hogy ez olyan, mint egy miniszteri ajánlás a királynak, ahogy elképzelték a mindenható Allahot, hogy olyan, mint egy király vagy egy vezető, ezért olyan szavakat használtak, amelyekkel egy királynak vagy vezetőnek írnak petíciót. Ez a legrosszabb hamisság, mert a Mindenható Allah nem hasonlít senkire, nem lehet teremtményeihez hasonlítani; és senki nem járhat közben Nála az Ő engedélye nélkül. A közbenjárást csak az Allah Egyedülvalóságában hívők fogják megkapni. Allah Mindenre Képes és Mindent Tudó, Ő a Legkönyörületesebb; nem fél senkitől, és senki nem tudja megijeszteni, mert Ő rendelkezik minden hatalommal szolgálói felett, és Ő Egyedül rendelkezik az ő ügyeikkel, ahogy Neki tetszik. Ezzel ellentétben a királyoknak és a vezetőknek nincs hatalmuk mindenek felett, és nincs tudásuk mindenek felett. Szükségük van emberekre, hogy segítsenek neki olyan dolgokban, amit nem tudnak elérni vagy megvalósítani. Ezért mindig miniszterek, tanácsadók, testőrök, stb. sokasága veszi őket körül. Arra is szükségük van, hogy tudják, kinek mire van szüksége, ez is egy oka annak, hogy miniszterek és tanácsadók veszik körül őket. A Mindenható Allah azonban felette áll az ilyen szükségleteken és mindezekben a segítőkön. Ő könyörületesebb irántuk, mint az édesanyjuk; és Ő az Igazságos Uralkodó, aki Tudásával, Bölcsességével és Képességével mindent a megfelelően alakít; ezért nem megengedett Őt saját teremtményeihez hasonlítani. Ezért van az, hogy a Mindenható Allah kijelenti a Szent Koránban, hogy Ő a Teremtő és a Fenntartó, Ő az, Aki válaszol a bajban lévő hívására, és Aki felfedi a rosszat, Aki életet ad és elveszi; és sok mást is tesz. A többistenhívők és Allah Küldöttei közötti vita

valójában az Allah Egyedüli imádatának őszinteségéről szolt. A Szent Korán kijelenti:

„Ha megkérdéznéd, ki teremtette őket, azt mondanák: „Allah”.” (43:87)

„Mondd: „Ki az, aki gondoskodik rólatok az égből és a földből, vagy ki az, aki a hallás és a látás fölött rendelkezik és ki hozza elő az élő a halottból és ki hozza elő a halottat az élőből? Ki rendezi a parancsot?” Azt fogják mondani: „Allah!” És te mondd: „Hát nem vagytok istenfélők?” (10:31)

Van számos vers ezzel kapcsolatban a Szent Koránban. Korábban idéztük azokat a verseket, amelyek Allah Küldöttei vitáiról szólnak népeikkel Allah egyedüli imádatának őszinteségéről, most idézünk még egy verset:

„Minden egyes nemzethez elküldtünk egy Küldöttet azzal, hogy : „Szolgáljátok Allahot! És kerüljétek el a tághútot (hamis istenségeket)!” (16:36)

A közbenjárás valódi jelentéséről a Mindenható Allah számos helyen beszél a Szent Koránban. Erről a következő példát idézzük:

„Ki merészelne közbenjárni Nála az Ő engedélye nélkül.” (2:255)

Allah nem fogadja el szolgálától az Istenkáromlást és a pogányságot; csak hálát fogad el, amelyet az Allah Egyedülvalóságában való hittel és az Iránta való engedelmességgel fejeznek ki. A Szent Korán kijelenti:

„Ha ti hitetlenek vagytok, Allah nem szorul rátok. Ő nem elégedett a szolgálai hitlenségével. De ha hálásak vagytok, azzal elégedett a ti számotokra.” (39:7)

Az Al-Bukhári imám által összegyűjtött hadíthgyűjteményben egy Abu Huraira által elbeszélte hadíthban azt olvashatjuk, hogy

amikor megkérdezte a Prófétától (béke legyen vele), hogy „Ki lesz a legboldogabb a te közbenjárásodtól, ó Allah Prófétája?” A Próféta azt mondta: „Az, aki azt mondja: „Nincs más isten csak Allah, és ezt szíve (vagy önmaga) teljes őszinteségével mondja.”

Anasz (Allah legyen vele elégedett) közölte, hogy a Próféta (béke legyen vele) azt mondta: „Minden Próféta rendelkezik egy kéréssel, ami elfogadott; és minden Próféta sietve elmondta kérését, míg én visszatartottam az enyémet, hogy közbenjárhassak az ummámért (népemért) a Feltámadás Napján; és Allah Akaratából közbenjárásom mindenkit magába foglal az ummámából, akik úgy hagyták el ezt a világot, hogy nem társítottak Allah mellé társakat az imádatban.”

A Szent Korán számos verse és a Próféta számos hagyománya hangsúlyozza, hogy az imádat egy olyan jog, amely egyedül Allahnak van fenntartva, és hogy nem engedélyezett imádatot végezni senki másnak Allahon kívül, akár Prófétákról, akár másokról van szó. Azt is hangsúlyozzák, hogy a közbenjárás egyedül a Mindenható Allahtól függ, ahogy a Szent Korán mondja:

„A közbenjárás teljes egészében Allahé.” (39:44)

Senki nem érdemli meg a közbenjárást, csak az Ő engedélyével. És Ő, a Mindenható csak annak engedi meg a közbenjárást, aki hisz Allah Egyedülvalóságában, ahogy korábban kijelentettük. Ezért a többistenhívők nem kapják meg a közbenjárás jogát. A Szent Korán azt mondja:

„Ám nem segít rajtuk a közbenjárók közbenjárása.” (74:48)

„A bűnösöknek nem lesz közeli barátja, sem közbenjárója, akinek engedelmeskednek.” (40:18)

A „gonosztevők” kifejezés ebben a versben a politeistákra vonatkozik, ahogy egy másik versben is:

„Bizony a hitetlenek a bűnösök.” (2:254)

„Bizony a társítás hatalmas bűn!” (31:13)

Azzal a kérdéssel kapcsolatban, amely a szúfikra (misztikusokra) vonatkozik, akik a mecsetekben és más helyeken olyan dolgokat mondanak, mint: „Ó Uram, adj békét és áldást annak, akinek elrendelted, hogy hatalmas titkaid megfejtésének eszköze legyen, és Kegyelmed magasztos fénye ajtainak kinyitója legyen, és így a Te helytartód lett, aki örökölte a Te Rejtett Titkaidat... stb.” A válasz a következő:

Mindezek a kijelentések nem más, mint szófacsarás és üres beszéd, amely ellen Prófétánk, Mohamed (béke legyen vele) figyelmeztetett. A Muszlim imám által összegyűjtött hadíthgyűjteményben közölték, hogy Abd Allah ibn Maszud azt mondta, hogy a Próféta (béke legyen vele) azt mondta: „A szófacsarók elvesznek” (A Próféta ezt háromszor ismételte meg.” Al-Khattabi imám (Allah áldja meg lelkét) a szófacsarót úgy határozta meg, mint egy olyan ember, aki olyan problémákkal és kérdésekkel foglalkozik, amelyek túlmennek intellektuális képességein, ahogy a skolasztikus teológusok tették.

Abusz-Szadát ibnul Athir azt mondta, hogy a szófacsarók azok, akik túlzó kifejezéseket használnak beszédükben és nagyon hangosan akarnak beszélni. Az arab szó ennek kifejezésére, a „mutanatti” a „nát” szóból származik, ami a szájpadlás első részét jelenti. Később ezt a szót használták mindazok jellemzésére, akik extravagánsan viselkedtek mind beszédben, mind cselekedetben.

Bárki, még a legkisebb intelligenciával is rendelkező ember, megérti a fentiekből, hogy a Próféta (béke legyen vele) dicséretére mondott tirádák az affektálás és a szófacsarás formái, amelyek tiltottak vallásunkban. A muszlim helyes hozzáállása ehhez az kell, hogy legyen, hogy megtanulja a Prófétáért (béke

legyen vele) való fohász hagyományos módját. Bukhári imám és Muszlim imám közölték gyűjteményeikben Kábtól (Allah legyen vele elégedett), hogy a Próféta társai (Allah legyen velük elégedett) azt mondták a Prófétának: „Ó Allah Prófétája, parancsot kaptunk, hogy fohászkodjunk érted; hogyan kell érted fohászkodni?” A Próféta azt mondta: „Mondjátok: Ó Uram, dicsőítsd Mohamedet és Mohamed családját, ahogy dicsőítetted Ibrahimot és Ibrahim családját; valóban Te vagy a Dicséretreméltó és a Dicsőséges. Ó Uram, áld meg Mohamedet és Mohamed családját, ahogy megáldottad Ibrahimot és Ibrahim családját; valóban Te vagy a Dicséretreméltó és a Dicsőséges.”

Bukhári imám és Muszlim imám közölték gyűjteményeikben Abi Humaid Asz-Szaiditól (Allah legyen vele elégedett), hogy néhány ember megkérdezte a Prófétát: „Hogy fohászkodjunk érted, Ó Allah Prófétája?” A Próféta azt mondta: „Mondd: Ó Uram, dicsőítsd Mohamedet, a feleségeit és gyerekeit, ahogyan dicsőítetted Ibrahim családját; Ó Uram, áld meg Mohamedet, a feleségeit és gyerekeit, ahogyan megáldottad Ibrahim családját. Valóban, Te vagy a Dicséretreméltó és a Dicsőséges.”

Muszlim imám gyűjteményében olvashatjuk Abi Maszud Al-Anszáritól (Allah legyen vele elégedett), hogy Basír ibn Szaád azt mondta: „Ó Allah Prófétája, Allah megparancsolta nekünk, hogy fohászkodjunk érted; hogy fohászkodjunk érted?” A Próféta csendben maradt néhány pillanatig, majd azt mondta: „Mondd: Ó Uram, dicsőítsd Mohamedet és Mohamed családját, ahogy dicsőítetted Ibrahimot és Ibrahim családját; Ó Uram, áld meg Mohamedet és Mohamed családját, ahogy megáldottad Ibrahimot és Ibrahim családját mindkét világban; valóban Te vagy a Dicséretreméltó és a Dicsőséges. Ezt a fohászt tanítottam nektek.”

Mindezek a mondások, amelyek hitelesen visszavezethetők a Prófétáig (béke legyen vele), ezek kell, hogy az egyetlen módja

annak, ahogy a muszlimok fohászkodnak a Prófétáért, és Allahot kérik, hogy áldja meg őt. A muszlimoknak el kell fogadniuk ezeket a hiteles szavakat, mert a Próféta (béke legyen vele) jobban tudja, hogy melyek azok a szavak, amelyekkel Urát meg kell szólítani. Ami az összes újító, affektáló kifejezés és mondatot illeti, amely tele van a helytelen értelmezés lehetőségével, mint az, amit említettél kérdésedben; az ilyen szavakat nem szabad használni, mert ez affektáló beszéd, és mert félre lehet értelmezni, és azért is, mert különböznek azoktól a szavaktól, amelyeket Allah Prófétája (béke legyen vele) választott. Ő tanította az ummát (nemzetet) és ő a legjobb tudású az összes ember között, és a legjámborabb; és neki tetszik a legkevésbé az affektálás. Urunk legjobb békéje és áldása legyen vele. Remélem, hogy az ezeken az oldalakon bemutatott értekezés, a megfelelő bizonyítékokkal alátámasztva, elégséges arra, hogy elmagyarázza Allah Egyedülvalósága doktrínájának igazságát, és hogy leleplezze a politeizmust, és arra is, hogy elmagyarázza a régi korok többistenhívői és a maiak közötti különbségeket.

Aki szeretné megismerni az igazságot, annak meg kell győződnie a Prófétáért (béke legyen vele) mondandó fohász engedélyezettségéről szóló magyarázatról. Ha azonban valaki nem akarja megismerni az igazságot, maradhat saját fantáziadús gondolatainál. Allah róluk azt mondja a Szent Koránban:

„Ha nem válaszolnak neked, akkor tudnod kell, hogy csak a vágyaikat követik. Ki lehet tévelygőbb annál, aki a vágyait követi, Allahtól származó útmutatás nélkül? Allah bizony nem vezeti a bűnös népet.” (28:50)

A fenti versben a mindenható Allah az embereket két csoportra osztja az alapján, hogy hogyan viselkednek Mohamed Prófétánkkal (béke legyen vele) és a küldetésével; az egyik

csoport felel Allahnak és a Küldöttének, míg a másik csoport saját vágyait követi, ezért elveszti az Ő vezetését.

Fohászkodunk a Mindenható Allahhoz, hogy mentsen meg minket attól, hogy vágyainkat kövessük, és Allah tegyen téged és mindannyiunkat olyanokká, akik mindig megmaradnak Allah és a Küldötte (béke legyen vele) útján, és világosítson fel Isteni Törvényéről (a sariáról) és figyelmeztessen minket minden ellen, ami azt megszegi, mint az újítások és a fantáziadús vélemények. Valóban, Allah Magasztos és Bőkezű. Béke és áldások legyenek szolgáján és Küldöttén, Mohamed Prófétánkon, a családján, a társain, és a követőin az Ítéletnapig.

WWW.ISLAMLAND.COM

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM